

Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!

LENIN

TEOKSET

1

W. J. Wood (Benn)

JULKAISTAAN
VKP(b):n IX EDUSTAJAKOKOUKSEN
JA SNTL:n NEUVOSTOJEN
II EDUSTAJAKOKOUKSEN
PÄÄTÖKSEN PERUSTEELLA

ИНСТИТУТ МАРКСА—ЭНГЕЛЬСА—ЛЕНИНА при ЦК ВКП(б)

В. И. ЛЕНИН

СОЧИНЕНИЯ

Издание четвертое

ОГИЗ
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО
ПОЛИТИЧЕСКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ
1941

KARJALAIS-SUOMALAISEN SNT:n KOMMUNISTISEN PUOLUEEN
KESKUSKOMITEAN PUOLUEHISTORIAN INSTITUUTTI — NKP:n
KK:n MARX—ENGELS—LENIN—STALIN-INSTITUUTIN FILIAALI

V. I. LENIN

TEOKSET

*Suomennos neljänestä
venäjänkielisestä painoksesta*

KARJALAIS-SUOMALAISEN SNT:n
VALTION KUSTANNUSLIIKE
PETROSKOI—1953

V. I. LENIN

1

OSA

1893 - 1894

ESIPUHE NELJÄNTEEN PAINOKSEEN

NKP(b):n Keskuskomitean Marx—Engels—Lenin Instituutti julkaisee NKP(b):n Keskuskomitean päätöksen perusteella V. I. Leninin Teosten uuden, neljännen painoksen.

V. I. Leninin Teosten *ensimmäisen* painoksen julkaisemiseen ryhdyttiin bolshevikkien puolueen IX edustajakokouksen päätöksen perusteella. Se ilmestyi vuosien 1920—1926 kuluessa 20 osana, kaikkiaan 26 nidettä (osat VII, XI, XII, XIV, XVIII ja XX käsittivät kukin kaksi nidettä).

Tämä painos oli ensimmäinen yritys koota yhteen Leninin kirjallinen perintö. Ei ole ihme, että siitä jäi silloin paljon pois. Niinpä siihen ei oltu otettu Leninin monia artikkeleja bolshevistisista sanomalehdistä: „Iskrasta”, „Vperjodista”, „Proletaarista”, „Sotsial-Demokratista”, „Zvezdasta” ja „Pravdasta”. Leninin teosten sijoittelussa osiin ei oltu noudatettu yhtenäistä periaatetta — kronologinen sijoittelu vaihtui välillä temaattiseen ja päinvastoin.

Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton II edustajakokouksen tammikuussa 1924 tekemän päätöksen perusteella Leninin teosten julkaisemisesta alettiin vuonna 1925 julkaista V. I. Leninin Teosten *toista* ja sen kanssa aineiston kokoonpanon ja sijoittelun kannalta aivan samanlaista, mutta halvempihintaista *kolmatta* painosta. Kumpikin painos saatiin valmiiksi vuonna 1932.

Teosten toista ja kolmatta painosta täydennettiin ja laajennettiin huomattavasti ensimmäiseen painokseen verraten. Kuitenkin näissäkin painoksissa oli oleellisia puut-

teellisuuksia. Leninin tekstistä oli jätetty pois eräitä kohtia ja oli poikkeamisia alkuperäisestä tekstistä. Leninin teosten sijoittelu osiin oli usein tehty pinnallisten ja satunnaisten tunnusmerkkien perusteella. Leninin kirjeet oli sijoitettu ilman määrättyä järjestystä ja johdonmukaisuutta. Kaikki osat oli kuormitettu liaksi erilaisilla liitteillä ja toimituksen selittäväillä aineistoilla, jotka ottavat yhdestä viidesosasta aina yhteen kolmasosaan saakka niiden sisällöstä ja eräissä tapauksissa niitä on enemmän kuin puolet Leninin tekstiin verrattuna. Näissä painoksissa oli myöskin „mitä törkeimpiä, tuholaismaista laatua olevia poliittisia virheitä Leninin teosten eräiden osien liitteissä, huomautuksissa ja kommentaarioissa” (NKP(b):n Keskuskomitean päätös „Puoluepropagandan järjestämisestä „NKP(b):n historian lyhyen oppikurssin” julkaisemisen yhteydessä”).

Neljännän painoksen tarkoituksena on poistaa edellisten painosten puutteellisuudet ja julkaista Leninin kirjallinen perintö kaikkein täydellisimpänä laitoksena. Tämä painos sisältää ne V. I. Leninin teokset, jotka kuuluivat toiseen ja kolmanteen painokseen, ja myöskin hänen teoksensa, jotka on julkaistu Lenin-kokoelmissa, „Pravdassa”, „Bolshevikissa”, „Proletarskaja Revoljutsijassa” sekä muissa julkaisuissa toisen ja kolmannen painoksen ilmestymisen jälkeen.

Teosten neljänteen painokseen on otettu lisää yli 500 sellaista Leninin kirjoittamaa asiakirjaa, joita ei ole Teosten toisessa ja kolmannessa painoksessa, yhteensä yli 70 painoarkkia.

Leninin uudet aineistot, jotka on otettu Teosten neljänteen painokseen, täydentävät edelleen marxismin-leninismiin suurta aatteellista aarteistoa.

Tähän aineistoon kuuluu asiakirjoja bolshevistisen puolueen historian kaikkien vaiheiden ajalta.

Neljänteen painokseen sisältyy eräs V. I. Leninin kaikkein varhaisimpia teoksia — kuuluisa referaatti vuodelta 1893 „Niin sanotun markkinakysymyksen johdosta”, joka oli suunnattu narodnikkilaisuutta ja siihen aikaan syntyneessä olleen „legaalisin marxilaisuuden” ensimmäisiä ilmauksia vastaan.

On otettu myös uusia asiakirjoja, jotka luonnehtivat Leninin toimintaa vanhan „Iskran” kaudella. Niihin kuuluvat: artikkeli „Aikakauslehdestä „Svoboda””, teesit „Anar-

kismi ja sosialismi”, „Perusteesi eserriä vastaan” ja eräitä muita, eserriä vastaan suunnattuja aineistoja.

Neljänteen painokseen otetuista Leninin aineistoista ensimmäisen vallankumouksen kaudelta on erikoisesti pantava merkille V. I. Leninin artikkeli „Meidän tehtävämme ja Työväen Edustajain Neuvosto”, joka on kirjoitettu marraskuun alkupäivinä vuonna 1905. Tässä artikkelissa Lenin esitti proletaarisen puolueen konkreettisen toimintaohjelman vuoden 1905 vallankumouksen ratkaisevassa vaiheessa, jolloin aseellinen kapina oli kypsynyt. Tässä artikkelissa Lenin ensimmäisen kerran arvioi Neuvostot kasvavan ja kypsyvän kapinan elimeksi, uuden vallan iduksi, kansan vallankumouksellisten aineiden diktaatturin elimeksi.

Neljänteen painokseen sisältyvät sellaiset vuosien 1905—1906 aineistot kuin „VSDTP:n III edustajakokouksen päätöslauselmaluonnos Kaukaasian tapahtumien johdosta”, „Borba Proletariata” lehden arvostelu, artikkelit „Vallankumous Venäjällä”, „Työväenluokan ensimmäiset askeleet”, „Kahden taistelun lomassa”, „Työväenpuolueen tehtävät ja talonpoikaisto”, lentolehtinen „Toukokuun 1 päivä” ja katkelma jälkilauseesta teokseen „Sosialidemokratian kaksi taktiikkaa demokraattisessa vallankumouksessa”.

Täydellisemmin kuin edellisissä painoksissa ovat edustettuina Leninin taantumusvuosina kirjoittamat asiakirjat, jotka valaisevat Leninin taistelua oikealta ja „vasemmalta” esiintynyttä likvidaattoruutta vastaan. On julkaistu uusia aineistoja — puheita ja päätöslauselmaluonnoksia, — jotka valaisevat Leninin johtavaa työtä vuonna 1909 pidetyssä „Proletaarin” laajennetun toimituksen neuvottelussa, jolla oli suuri merkitys bolshevististen rivien puhdistamisessa kaikenlaisista rappeutuneista aineksista marxilaisen teorian alalla ja pikkuporvarillisista fraasi-intoilijoista. Neljänteen painokseen otetut teokset „Avoin kirje kaikille puoluekannalla oleville sosialidemokraateille”, „Juudas Trotskin häpeänpunasta” ja kirjeet Keskuškomitean jäsenille valaisevat erästä ratkaisevaa vaihetta bolshevismien historiassa — Leninin taistelua Prahan konferenssin koollekutsumiseksi.

Tässä painoksessa on paljon uusia aineistoja vallankumouksellisen nousun kaudelta ensimmäisen imperialistisen sodan edellä: „Kortit pöytään”, „Ennen ja nyt”, „Illegaalinen puolue ja legaalinen toiminta”, „Lutshin” ja

„Pravdan” lukijain huomioon”, „Työväen joukot ja työväen intelligenssi” sekä muita artikkeleja, jotka ovat vallankumouksellisen publisistiikan mallinäytteitä. On otettu useita uusia Leninin kirjeitä „Pravdan” toimitukselle, jotka osoittavat Leninin konkreettista johtoa bolshevistiseen lehdistöön nähden.

Neljänteen painokseen saadut Leninin uudet aineistot imperialistisen sodan kaudelta: kirjeet, päätöslauselmaluonnokset, teesiluonnokset y.m.s. valaisevat kansainvälisen työväenliikkeen tärkeimpiä probleemeja, Leninin taistelua Zimmerwaldin yhtymän ja Zimmerwaldin vasemmistoryhmän sisällä johdonmukaisesti marxilaisen, internationalistisen linjan puolesta sodan, rauhan ja vallankumouksen kysymyksissä.

Neljännessä painoksessa on uutta aineistoa, joka luonnehtii bolshevikkipuolueen suorittamaa Lokakuun Suuren sosialistisen vallankumouksen valmistelua. Niihin kuuluvat bolshevikkien Huhtikuun konferenssin asiakirjat — Leninin puhe kysymyksessä Neuvostoista ja hänen kirjoittamansa päätöslauselmat: sodasta, suhteesta Väliaikaiseen hallitukseen, agraarikysymyksestä, puolueen ohjelman tarkistamisesta, työväen ja sotilaiden edustajain Neuvostoista, kansallisuuskysymyksestä, nykyhetken tilanteesta y.m. Sitä paitsi julkaistaan „Johdanto VSDTP(b):n VII („Huhtikuun”) Yleisvenäläisen konferenssin päätöslauselmiin”, jonka Lenin julkaisi yhdessä päätöslauselmien kanssa „Soldatskaja Pravda” lehdessä toukokuussa 1917. Lokakuun vallankumouksen historiaa koskevista uusista aineistoista on otettu myös useita sen kauden artikkeleja „Pravdasta”, jotka ovat Leninin agitatiotaidon mallinäytteitä: „Vieläkin ja yhä vain valhetta”, „Ketjun kestävyuden määrää se, miten kestävä on sen kaikkein heikoin rengas”, „Kenelle te nauratte? Te nauratte itsellenne!”, „Valtaa pitävät ja vastuunalaiset puolueet”, „Kaikki valta Neuvostoille!”.

Uuteen painokseen on otettu Leninin „sinikantinen vihko” — „Marxilaisuus valtiosta”, joka sisältää valmisteltavaa aineistoa Leninin teokseen „Valtio ja vallankumous”.

Neljänteen painokseen otetut Leninin uudet aineistot Lokakuun vallankumouksen jälkeiseltä kaudelta — kirjel-
mät, sähkösanomat, virkakirjeet, suppeat dekreettien ja päätösten luonnokset, vetoamukset ja julistukset — luonnehtivat Vladimir Iljitshin kaikille aloille ulottunutta toi-

mintaa historian ensimmäisen Neuvostovaltion johtamisessa, sosialistisen isänmaan puolustuksen järjestämisessä ulkomaalaisia interventtejä sekä porvariston ja tilanherrojen vastavallankumousta vastaan, sosialistisen rakennustyön johtamisessa.

Neljänteen painokseen otetaan suuri määrä Leninin asiakirjoja, jotka koskevat toveri Stalinin toimintaa. Ne on viime vuosien aikana julkaistu lehdistössä ja Lenin-kokoelmissa. Sellaisia ovat esimerkiksi asiakirjat: „Kirje J. V. Stalinille” joulukuun 27 päivältä 1912, „Valtakirja J. V. Stalinille neuvottelujen käymiseen Ukrainan Kansantasavallan kanssa”, „J. V. Stalinin nimittäminen elintarvikeasiain johtajaksi Etelä-Venäjällä”, sähkösanomat J. V. Stalinille kesäkuun 8 ja 11 päivältä 1918, heinäkuun 7 päivältä 1918, sähkösanoma J. V. Stalinille ja F. E. Dzierzhynskille tammikuun 14 päivältä 1919, sähkösanomat J. V. Stalinille toukokuun 20 päivältä 1919, helmikuun 16 ja 19 päivältä 1920, „Kirje J. V. Stalinille” elokuun 2 päivältä 1920 sekä useita valtiollisia ja puolue-asiakirjoja, jotka Lenin ja Stalin ovat laatineet yhdessä. Kaikki nämä aineistot luonnehtivat bolshevikkipuolueen ja neuvostokansan johtajien Leninin ja Stalinin aatteellista yhteistoimintaa, heidän työtään puolueen ja Neuvostovaltion johtamisessa.

Mainittujen teosten lisäksi on neljänteen painokseen otettu erillisiksi osiksi „Filosofian vihkot”, „Imperialismin vihkot”, „Agraarikysymysten vihkot” ja „Kirjeitä omaisille”, jotka on aikaisemmin julkaistu Lenin-kokoelmissa ja erillisinä kirjoina, mutta jotka eivät sisältyneet Teosten toiseen ja kolmanteen painokseen.

Teosten neljättä painosta varten Leninin teosten teksti on uudestaan tarkistettu alkuperäisten tekstien mukaan: Leninin käsikirjoitusten, Leninin itsensä painokuntoon valmistamien teosten alkuperäisten ja uusintapainosten, hänen eläessään sanoma- ja aikakauslehdissä julkaistujen artikkelien, hänen toimittamiensa pikakirjoituspöytäkirjojen y.m.s. mukaan. Eroituksena toisesta ja kolmannelta painoksesta Teosten neljännessä painoksessa Leninin tekstit julkaistaan ilman muunnosvariantteja.

V. I. Leninin teokset ja kirjeet on Teosten neljännessä painoksessa sijoitettu kronologiseen järjestykseen. Kronologisesta periaatteesta aineiston sijoittelussa on tehty

eräitä vähäisiä poikkeuksia vain niissä harvoissa tapauksissa, jolloin sen on sanellut välttämättömyys säilyttää Leninin teosten eheys ja säilyttää ne elimellisessä yhteydessä toisiinsa. Osien sisällä on kaikki aineistot sijoitettu niiden kirjoittamis- tai julkaisemispäivien mukaiseen järjestykseen sekä puheet ja selostukset sen mukaan, milloin ne on pidetty.

Leninin teosten sijoitus eri osiin on suoritettu „NKP(b):n historian lyhyessä oppikurssissa” annetun puolueen historian aikakausien tieteellisen jaoittelun perusteella.

Kirjeet ja sähkösanomat, jotka Lenin on julkaissut tai tarkoittanut julkaistaviksi, sisältyvät vastaaviin osiin niiden kirjoittamis- tai julkaisemisajan mukaan. Kirjeet, joita ei ole julkaistu Leninin eläessä, on koottu Teoksissa erikoisiksi osiksi. Niihin kuuluvat monet kirjeet, jotka on julkaistu toisen ja kolmannen painoksen perusosissa, näiden painosten XXVIII ja XXIX osassa oleva kirjeenvaihto sekä niiden lisäksi neljänteen painokseen otetut kirjeet. Erikoisiin osiin koottu koko Leninin kirjeenvaihto on sijoitettu tarkasti kronologiseen järjestykseen.

Teosten neljännen painoksen osiin liitetty selittävä aineisto rajoittuu asiatietoihin, joita nykyajan lukija tarvitsee Leninin teoksia tutkiessaan, ja käsittää se seuraavat osat: 1) lyhyt esipuhe osaan; 2) vieraskielisten sanojen ja lauseiden käännökset sivujen alaviitteinä; 3) huomautukset, joissa on asiatiidot edustajakokouksista, konferensseista ja lehdistä, salanimien ja puoluenimien selitykset sekä viittaukset niihin Marxin ja Engelsin teoksiin, joita Lenin on siteerannut; 4) lyhyet elämäkertatiedot V. I. Leninin elämästä ja toiminnasta.

Neljännessä painoksessa on kaikkein täydellisimmin realisoitu toveri Stalinin ohje, jonka hän antoi jo vuonna 1923 erikoisessa vetoimuksessa bolshevikkipuolueen Keskuskomitean nimessä. Toveri Stalin korosti, että on välttämätöntä huolellisesti koota ja saattaa puolueen sekä kansan omaisuudeksi kaikki Leninin teokset, kaikki käytävissä olevat asiakirjat ja aineistot, jotka luonnehtivat Vladimir Iljitsh Leninin toimintaa bolshevistisen puolueen luomiseksi, Lokakuun Suuren sosialistisen vallankumouksen valmistemiseksi, maailman ensimmäisen Neuvostovaltion rakentamiseksi ja proletariaatin kansainvälisen

vallankumousliikkeen johtamiseksi. Siinä vetoomuksessa sanottiin, että meidän „ei pidä unohtaa sitä, että jokainen pienikin paperilappu, jossa on V. I. Leninin allekirjoitus tai jokin merkintä, saattaa muodostua suureksi lisäksi maailmanvallankumouksen johtajan henkilöllisyyden ja toiminnan tutkimisessa sekä auttaa saamaan selville ne tehtävät ja vaikeudet, joita on sillä tiellä, jota me kuljemme V. I. Leninin johdolla”.

Teosten neljäs painos on V. I. Leninin kirjallisen perinnön kaikkein täydellisin laitos.

Leninin aatteellisella perinnöllä on äärettömän suuri arvo. Leninin nimi, hänen työnsä, hänen oppinsa tulevat elämään kautta vuosisatojen ja vuosituhansien. Leninin aatteet, hänen teoksensa ovat kasvattaneet ja kasvattavat miljoonia taistelijoita kommunismin puolesta.

V. I. Leninin Teosten uuden, neljännen painoksen julkaiseminen on suuri merkkitapaus bolshevistisen puolueen ja neuvostokansan aatteellisessa elämässä, se on uusi askel eteenpäin marxismin-leninisin propagandan alalla, puolueemme sekä neuvostosivistyneistön kaaderien aseistamisessa voimakkaalla aatteellisella aseella taistelussa kommunismin puolesta.

***NKP(b):n Keskuskomitean
Marx—Engels—Lenin-Instituutti***

